

være heldigt i en Lov som denne, der handler om Oprettelsen af en ny Overformhunderibestyrrelse og kun har med dette Forholds Ordning at gjøre, at optage en saa vigtig Bestemmelse, der angaaer selve Udlaanene og de derom i Forordningen af 7de Juni 1827 givne Regler. Dette vilde have medført, at man ikke blot maatte optage en Bestemmelse om, at Laanene ikke maatte gives udover en vis Deel af Eiendommens Værdi, men mange andre dermed i Forbindelse staaende Regler, som ikke saa godt havde deres Plads her i Loven som i en særskilt Lov. Jeg troer heller ikke, at den ærebe Landssthingsmand havde ganske Ret, naar han udhævede det Mislige og det Anomale i, at Udlaan af Umyndiges Midler kunde stee mod 2den eller 3die Prioritets Panteret, medens der til en virkelig Betryggelse maatte fordres 1ste Prioritet, hvilken ogsaa forlangtes af andre Pengeinstituter. Naar det ærebe Medlem nemlig vil eftersee Forordningen af 7de Juni 1827, saa vil han deri finde, at det er kun med væsentlige Indskrænkninger, at der kan indrømmes Udlaan af saadanne Midler paa en ringere Prioritet; det er nemlig kun, hvor „det er en uopsigelig Capital, som indstaaer paa ældre Prioritet, eller og det opsigelige ældre Prioritetslaan ei er større, end at det, i Forbindelse med det nye Laan, kun udgjør i det Højeste den halve Deel af Eiendommens paa den ovenmeldte Maade bestemte Værdi.“ Hvis Udvalget havde troet, at der vilde være stor Fare forbunden med her i Loven at fastslaae Reglerne i Forordningen af 7de Juni 1827, — hvilket man dog har Grund til at antage kun vil blive midlertidigt — kunde der maaskee have været Anledning til ved Loven midlertidigt at træffe visse betryggende Bestemmelser; men naar man tager Hensyn til — Noget, som jeg ikke antager kan være det ærebe Medlem ubekendt — hvorledes der i det praktiske Liv forholder sig med Hensyn til Udlaan, troer jeg ikke, at han vil ansee Faren for stor. Hvad det væsentligt kommer an paa, for at Udlaanene kunne stee paa en betryggende Maade, er ikke saa meget selve Taxationerne som det, at de Mænd, der have med Udlaanene at gjøre, ere praktiske og retsindige Folk, der selv ere istand til at kunne fælde en begrundet Dom

over Taxationerne; thi det vil jo ganske vist være Tilfældet, at, selv om man ind sætter en saadan Bestemmelse, at der kun maa udlaanes indtil Halvdelen af Værdien, vil Taxationen meget ofte være indrettet netop saaledes, at det Laan, som Vedkommende ønsker, vil kunne bevilges. Men her er det, at de Mænd, der sidde i Laanecommissionerne, maae besidde den fornødne Subsigt til at kunne fælde en uhildet Dom over en saadan Taxations Besskaffenhed og til at see, om ikke Taxationsmændene ere ere gaaede for vidt. Naar Laanebestyrrelserne, som jeg efter den Maade, hvorpaa de slutte sammensættes, har Grund til at antage, komme til at bestaae af retsindige Mænd, og Mænd, som ere nøie kjendte med Egnens Forhold og Besskaffenheden af de forskjellige Eiendomme, hvori der maatte blive søgt Laan, saa troer jeg, at der deri vil være en fuldkommen tilstrækkelig Garanti, indtil en saadan Lov kan udkomme, om hvis Usikkerhed jeg forresten er fuldstændig enig med den ærebe Landssthingsmand, da det ganske vist er en Anomali og tager sig mindre godt ud, at Udlaan af Umyndiges Midler efter de bestaaende Regler skal kunne stee imod, en tilshneladende mindre Sikkerhed end Udlaan af Creditsforeningens Midler.

Saffner: Det af Udvalget under Nr. 28 og det af samme under Nr. 32 stillede Endringsforslag staae jo paa en vis Maade i Forbindelse med hinanden. Den høitærede Justitsminister og den ærebe 6te Landssthingsmand for 6te Kreds (W. Petersen) have allerede yltret sig om disse tvende Endringsforslag, og jeg kan nu vel i det Væsentlige slutte mig til, hvad den høitærede Justitsminister i saa Henseende spør udtalte, men jeg skal dog tillade mig at fremkomme med nogle ganske faa hyderligere Bemærkninger. Jeg skal tillade mig at udtale, hvorfor jeg foretrækker den Affattelse, som det første Stykke af § 7 har i Lovudkastet, fremfor den, det vil faae, naar Udvalgets tvende nævnte Endringsforslag vedtages. Naar Overformhunderibestyrrelsen er henlagt under Statens Overtillshn, og de Umyndiges Midler saaledes ved dens Foranstaltninger ere unddraget den Privates Familieraadighed, under hvilken de efter min Formening retligt høre hen, saa sy-